

Šablona III/2 – Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT

CHODÍME DO DIVADLA

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Základní škola Moravany, okres Brno - venkov, příspěvková organizace

ANOTACE

Šablona:	III/2
Název:	Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT
Téma:	Text: Chodíme do divadla Žák odpoví na otázky týkající se přečteného textu, opraví chybné věty.
Autor:	Lenka Máčková
Očekávaný výstup:	Žák porozumí čtenému textu, dokáže naslouchat čtenému textu, napíše odpovědi psacím písmem.
Klíčová slova:	Čtení s porozuměním
Druh učebního materiálu:	Pracovní list
Cílová skupina:	Žák 1. stupně ZŠ
Typická věková skupina:	1. ročník ZŠ
Použité zdroje a materiály:	Článek: L. Březinová, J. Havel, H. Stadlerová: Slabikář, nakladatelství Fraus, str. 76, 77 (Chodíme do divadla) Obrázek: http://www.abality.cz/zena/omalovanky-aladin-k-vytisknuti-zdarma.html

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Chodíme do divadla

1. Odpověz na otázky.

Proč je dnes u Pepy rušno?

Co dělá tatínek dlouho?

Napiš název představení.

Kdo dal Pepovi hodinky?

2. Oprav věty podle Slabikáře

V divadle je veselo.

Diváci se postaví a divadlo začíná.

Po velkém potlesku jdou diváci ven.

3. Pepa se v divadle mamince a tatínkovi ztratil. Zkus napsat, proč se ztratil?

4. Doplň pohádkové dvojice a jednu nakresli.

Hurvínek - _____ Bob - _____

Jeníček - _____ Jája - _____

di ti
ni

CHODÍME DO DIVADLA

V mém divadle herci
kreslí po koberci.
A herečky v paruce
vodí hady za ruce.
A uvaděčky
večeři dečky.

A uvaděči
bojují s meči.
Pak namísto ovací
divadlo se pokácí.
Jako dub. Jako buk.
Nikomu ani muk!

U Pepy doma je dnes rušno. Maminka pobíhá sem a tam.

Před chvílí se objevila v pokoji a zavolala:

„Pepo, oblékej se přece! Všechno máš připraveno!“

Táta se holí. Dlouho.

Potom si bere oblek a uvazuje si kravatu. Dlouho.

Maminka mu pomáhá:

„Je čas, rodino. Musíme vyrazit.“

Kam? Zase do divadla!

di
di

Pepa má radost. I ten zmatek a shon se mu zamlouvá.

„Honem si obuj boty!“ velí zas máma.

Pepa se klouže v ponožkách, div neshodí vázu.

„Nedivoč. Vezmeš si ty hodinky od tety Nadi?“

Vedle lístků na Aladinovu kouzelnou lampu leží nové hodinky.

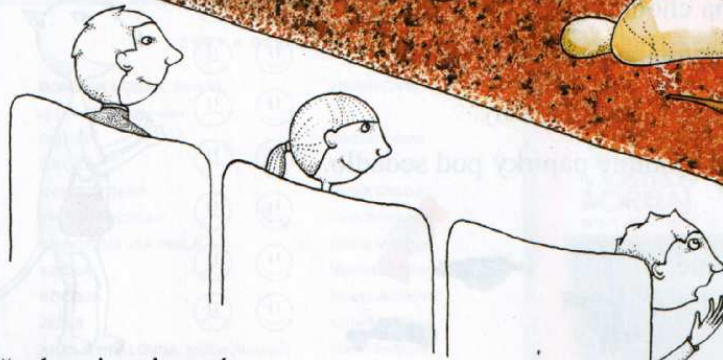
Pepa si připadá jako veliký.

Už se nemůže dočkat.

V divadle je plno. Pepa si všiml, že tu jsou i jeho spolužáci.

Diváci se usadí a divadlo začíná.

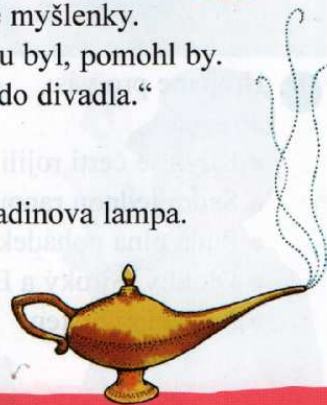
Všechno je tajemné:
Aladin, cizí kraje, kostýmy i řeč, kterou herci mluví.
Až je mu líto, když pohádka skončí.
Po velkém potlesku jdou diváci do šatny.
Pepík se tiskne k tatínkovi.

Najednou uvidí Martina. Prodírá se davem. Chvilí spolu brebentí.
Martin pak s rodiči odchází.
„A kde jsou naši?“ vzpomene si Pepík. Rozhlíží se na všechny strany.
Hledá a hledá. Už je to jasné – tatínek s maminkou se mu ztratili.
Na Pepu padá tíseň. Cítí, že mu po tváři stékají slzy.
„To ne, to ne!“ poručí si v duchu. „Nikdo nesmí nic poznat.“
Ale slzy tečou, jako by neslyšely.

Diváci se už rozešli.
Před divadlem nikde nikdo. Pepovi se hlavou honí zlé myšlenky.
Vzpomene si na Aladina. Ten by si poradil. A kdyby tu byl, pomohl by.
Ale pak si dodává odvahy: „Ničeho se neboj. Vrať se do divadla.“
Sotva se rozhodne, slyší mámin hlas:
„No, tys nám dal!“
Tatínek s maminkou tu stojí, jako by je vykouzlila Aladinova lampa.
Pepa skočí mamince do náruče a hledá tátovu ruku.
Máma ho tiskne a táta se usmívá.
„Neplakal jsem,“ říká Pepík tiše. „Skoro.“

● Co by měl udělat ten, kdo se ztratí?

77

Článek: L. Březinová, J. Havel, H. Stadlerová: Slabikář, nakladatelství Fraus, str. 76, 77 (Chodíme do divadla)

Obrázek: <http://www.abality.cz/zena/omalovanky-aladin-k-vytisknuti-zdarma.html>